

Grija de multe

Sfântul Efrem Sirul ne previne asupra duhului griji de multe. Ce este grija de multe? Sfântul Nil Sinaitul răspunde: „Grija de multe este o istovire a sufletului.” Ea este o stare de plictiseală, tristețe, apăsare duhovnicească, o împuținare a inimii însoțită, uneori de o mare scârbă. Grija de multe este înainte mergătoare a deznădejdiei. Așa cum zilele de toamnă întunecate și cezoase sunt prevestitoare ale iernii, tot astfel grija de multe cea de nebiruit, dacă prinde putere conduce către deznădejdea cea ucigătoare. Orice stare întunecată este primejdioasă pentru suflet. În întuneric și în ceață lupul se aproprie cel mai ușor de stână. În întunericul griji de multe vrăjmașul mântuirii noastre năvălește cu foarte mare izbândă. „Sufletul care este descurajat (de grija de multe) – continuă sfântul Nil Sinaitul, – nu va sta cu bărbăție împotriva ispitei”. De aceea Sfinții Părinți ne sfătuiesc mereu să ne păzim îndeosebi și cu multă stăruință de duhul griji de multe. Ei ne însuflețesc cu credință că Dumnezeu nostru este bun, iubitor de oameni și Atotputernic, fiind întotdeauna pregătit să ne ajute în lupta noastră împotriva năvălirilor celui rău.

După Sfântul Ioan Gură de Aur „grija de multe exagerată este mai vătămătoare decât orice acțiune demonică, pentru că și demonul atunci când stăpânește pe cineva îl stăpânește prin grija de multe. Dacă nimicești grija de multe, nici demonul nu va putea să-ți pricinuiască ceva vătămător”. Noi avem marea datorie de a ne păzi sufletul de vrăjmașul demon. Diavoli ne asaltează din toate părțile: de aici năvălesc cu ispitele trupești, de dincolo – cu lăcomia și îmibuirea pântecele. Din al treilea loc – cu slava deșartă și mândria, din al patrulea cu pizma și ura, din al cincilea cu nehotărârea și răcirea întru credință, din al șaselea cu diferite neplăceri din partea oamenilor celor răi și altele. Din toate părțile ne pândesc diavoli – vrăjmași ai sufletului nostru. Noi trebuie să ne îmbărbătăm, dacă dorim să ne luptăm cu izbândă. Cădem în decurajare, suntem pierduți! Un oraș poate să reziste și unui asalt de lungă durată. Însă dacă se răcește întru el duhul de luptă, el va fi sortit

pieirii. Dacă rabdă cu bărbăție muncile asaltului și se împotrivesc cu eroism, el poate să aștepte ajutor din afară, prin care va pune pe fugă pe vrăjmași. Însă dacă se descurajează, dacă se predă în mâinile vrăjmașilor, devine el însuși pricină de a fi jefuit și ruinat. Tot astfel este și în viața duhovnicească. Atâta timp cât ne împotrivim cu îndrăzneală nicicum nu vom pieri. Pentru că Dumnezeu în chip nevăzut se află lângă noi și ne ajută tainic. Dacă însă pierim cu duhul, noi singuri deschidem porțile sufletelor noastre vrăjmașului.

Grija de multe este predare de bună voie. Nimeni dintre aceia care au stat fără preget de strajă și au apărat cetatea sufletului lor de vrăjmașii demoni nu au căzut sub stăpânirea lor. Un oraș chiar de se împotrivesc, poate să nici nu primească ajutor din afară, dacă Dumnezeu a hotărât să-l pedepsească pentru mulțimea nelegiuirilor lui. Însă sufletul oricât de păcătos ar fi, fără tăgadă va primi ajutor, ajunge numai să nu se descurajeze (să cadă în grija de multe) și cu bărbăție să se lupte cu vrăjmașii săi. Dacă acesta dorește din toată inima să se izbăvească de demoni Dumnezeu va înfăptui aceasta. Căci El nu dorește moartea păcătosului, ci să se întoarcă nelegiuitul de la calea lui cea rea și să fie viu (vezi Iezechiel 33, 11). Întreaga taină a mântuirii constă în dorința noastră puternică și în hotărârea fermă de a ne mântui. Din partea lui Dumnezeu totul este înfăptuit și tot ceea ce este necesar pentru mântuirea noastră se va face. Chestiunea constă doar în faptul – dacă noi săvârșim cele necesare mântuirii noastre. Căci Dumnezeu mântuiește pe aceia care însetează după mântuire și care se nevoiesc să o capete.

În Psaltire chiar Sfântul Duh a mărturisit cu tărie și precizie aceste idei. Acolo citim: Aproape este Domnul de toți cei ce-L cheamă pe El, de toți cei ce-L cheamă pe El întru adevăr, voia celor ce se tem de El o va face și rugăciunea lor o va auzi și îi va mântui pe dânșii (Ps. 144, 18-19). Dacă iubești pe Domnul și cu rugăciune fierbinte ziua și noapte strigi către El, poate El să nu te izbăvească de asalturile demonilor?